

รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษา

โดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง

A Research of Product Development Model for Teachers in Vocational Education Institution by Applying the Empowerment Evaluation

อนทยา เรืองศรี¹ วรณดี แสงประทีปทอง² สมคิด พรหมจรรย์³ และ กานดา พูนลาภทวี⁴
Anotaya Ruengsri,¹ Vandee Sangprateetong,² Somkid Promjui³
and Kanda Poonlaptawee⁴

Article History

Receive: January 26, 2021

Revised: March 11, 2021

Accepted: March 15, 2021

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษา โดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง และประเมินผลการใช้รูปแบบฯ วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ระยะ คือระยะที่ 1 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษา โดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย การวัดและประเมินผลจำนวน 5 คน และครูในสถาบันการอาชีวศึกษา จำนวน 193 คน ระยะที่ 2 การประเมินผลการใช้รูปแบบฯ กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูในสถาบันการอาชีวศึกษา จำนวน 30 คน ผลที่ได้จากการวิจัย พบว่า รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยฯ ที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ ประกอบด้วย การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย และการประเมินแบบเสริมพลัง 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัย และเพื่อเพิ่มปริมาณผลงานวิจัย 3) วิธีการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง ประกอบด้วย การกำหนดพันธกิจ การเก็บรวบรวมข้อมูล การวางแผนสำหรับอนาคต 4) ตัวชี้วัดคุณภาพของรูปแบบฯ ประกอบด้วย ความเหมาะสมของรูปแบบ ความเป็นไปได้ของรูปแบบ ความถูกต้องของรูปแบบ และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบฯ ที่พัฒนามีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง มีประโยชน์ และการประเมินผลการใช้รูปแบบฯ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยหลังการใช้รูปแบบฯ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีเจตคติต่อการวิจัยหลังการใช้รูปแบบฯ สูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบฯ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีทักษะในการปฏิบัติงานวิจัยหลังการใช้รูปแบบฯ อยู่ในระดับดี ได้ผลงานวิจัย จำนวน 30 เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพในระดับดี และครูมีทักษะการเขียนงานวิจัยอยู่ในระดับดีมากและดี มีจำนวนใกล้เคียงกัน ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย คือ สามารถนำรูปแบบฯ ไปใช้ในการพัฒนาครูในสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีสมรรถนะด้านการวิจัยและสามารถทำวิจัยได้แล้วเสร็จอย่างมีคุณภาพ

คำสำคัญ : รูปแบบ ; การพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัย ; สมรรถนะด้านการวิจัย ; การประเมินแบบเสริมพลัง ; อาชีวศึกษา

¹ นักศึกษาปริญญาเอก สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, Doctoral Student in School of Educational Studies, Sukhothai Thammarat Open University

^{2,3} รองศาสตราจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, Associate Professor, School of Education Studies, Sukhothai Thammarat Open University

⁴ รองศาสตราจารย์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, Associate Professor, King Mongkut Technological University, North Bangkok

ABSTRACT

The objectives of this research were to develop a research product development model for teachers in vocational education institutions by applying the empowerment evaluation; and to evaluate the results of using the research product development model. The research process was divided into two phases. The first phase was the development of a research product development model for teachers in vocational education institutions with the application of empowerment evaluation. The research samples using in the first phase were consisted of 5 experts with the specialization in research and evaluation and 193 teachers in vocational education institutions. The second phase covered the conduction of supplementary assessment with 30 samplings from vocational institution's teachers. . The research result showed that the developed research product model for vocational institutions' teachers was consisted of four components: 1) principles of the model consisting of research competency development and empowerment evaluation; 2) the objectives of the model as for enhancing research competency and for increasing the number of research results; 3) the application of empowerment evaluation comprising the determination of mission, the data collection, and planning for the future; and 4) the quality indicators of the model consisting of appropriateness of the model, feasibility of the model, correctness of the model, and benefits of the model. The quality verification' results of the model, which examined by the experts showed that the developed model was appropriate, feasible, correct, and beneficial. In addition, the evaluation of such developed model suggested the vocational teachers had the understanding about research significantly higher than their pre-try out counterpart knowledge with the statistical significance at .01 level. Furthermore, the post-try out attitudes about the teachers' research were significantly higher than their pre-try out counterpart attitudes at .01 level of statistical significance. The post-try out research conducting skill of the teachers was at the good level. After the try-out, there were 30 research projects were written by the teachers with good quality level; and there were similar number of teachers, who had reached the level of research writing skill at "good" and "very good" were almost similar. The research's contribution can be applied to utilize the model as for developing competencies and research quality of vocational institutions' teachers. to h

Keywords : Model ; Research Product Development ; Research Competency ; Empowerment Evaluation ; Vocational Education

บทนำ

การวิจัยเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการค้นคว้าและพัฒนาความรู้ต่างๆ เป็นกระบวนการแสวงหาองค์ความรู้ การวิจัยมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศเป็นอย่างมาก และมีความสำคัญที่จะให้ครูทุกคนต้องทำวิจัย การประกาศนโยบายให้ครูทำวิจัย ควรสร้างความตระหนักให้ครูรับรู้อย่างจริงจัง (Saithong, 2019) ครูต้องมีความรู้ในการวิจัย มีการค้นคว้าศึกษางานวิจัยในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สามารถใช้กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนควบคู่กันไป และแสวงหาความรู้ด้วยตนเองอย่างสม่ำเสมอ จะเห็นได้ว่าตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พุทธศักราช 2553 ครูต้องดำเนินการวิจัย และนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ ตามมาตรา 24(5) และคุรุสภากำหนดให้ผู้ที่ปฏิบัติงานในวิชาชีพครู จะต้องมีความรู้ด้านความรู้ทางการศึกษาซึ่งเป็น 1 ใน 11 มาตรฐานของมาตรฐานความรู้ของครู และการประเมินคุณภาพภายนอกรอบที่ 4 (ปีงบประมาณ พ.ศ.2559-2563) มาตรฐานที่ 3 การสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ ประเด็นที่ 3.2 ด้านนวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานสร้างสรรค์ งานวิจัย โดยระบุให้สถานศึกษาส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำวิจัยทุกคน (The Office for Standards and Quality Assessment. (ITD), 2015) สมรรถนะทางการวิจัยจึงเป็นสมรรถนะสำคัญที่ครูจำเป็นต้องมีเพื่อนำองค์ความรู้ที่ได้จากการค้นพบในการวิจัยมาพัฒนาการจัดการเรียนการสอนซึ่งเป็นมาตรฐานการปฏิบัติอย่างหนึ่งในหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพการอาชีวศึกษา กำหนดให้

สถานศึกษามีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูมีความรู้ สามารถพัฒนาตนเองในการจัดทำผลงานวิจัย จัดแสดงและเผยแพร่ผลงาน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน และการเปลี่ยนแปลงของสังคมในยุคโลกาภิวัตน์ ตามหลักเกณฑ์การประกันคุณภาพภายใน การอาชีวศึกษา พ.ศ.2561 ด้านที่ 3 ด้านครูผู้สอน ข้อ 3.1.2 ครูผู้สอนมีงานวิจัยเพื่อคุณภาพจัดการเรียนรู้และแก้ปัญหาการจัดการ เรียนรู้ ร้อยละ 80 ขึ้นไป (Office of Vocational Education Commission, 2018)

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาเป็นหน่วยงานที่จัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา แบ่งเป็น 19 สถาบัน มีพันธกิจหลักหนึ่งคือ การวิจัยจัดองค์ความรู้เพื่อพัฒนาอาชีพ (Office of Vocational Education Commission, 2008) จากพันธกิจหลักนี้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้กำหนดให้ครูทุกคนทำวิจัยเพื่อพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการเรียน การสอน ซึ่งสอดคล้องกับการประกันคุณภาพภายในและประเมินคุณภาพภายนอก จึงควรมีการพัฒนาให้ครูสามารถทำวิจัยได้ โดยการพัฒนาให้ครูมีความสามารถ 3 ด้าน เรียกว่า “สมรรถนะ” สมรรถนะทางการวิจัยมีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อนำองค์ความรู้ ที่ได้จากข้อค้นพบในการวิจัยมาพัฒนา ซึ่งจะต้องพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เจตคติต่อการวิจัย และทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย ที่มีความสอดคล้องกลมกลืนกัน (Suwanno, 2017) ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนา ความรู้และทักษะด้านการวิจัยให้เกิดสมรรถนะด้านการวิจัย ซึ่งสมรรถนะนี้มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งต่อการจัดการเรียน การสอน จากภารกิจที่กำหนดไว้แสดงให้เห็นว่าครูถูกคาดหวังให้เป็นผู้มีความสามารถในการวิจัย เพื่อนำกระบวนการวิจัยไป ส่งเสริมให้เกิดองค์ความรู้ และนำไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนตามบทบาทหน้าที่ที่สอดคล้องกับการปฏิรูปการศึกษา และการ ประกันคุณภาพครูตามกรอบการพัฒนาครูมืออาชีพ ด้วยเหตุนี้การวิจัยจึงเป็นสิ่งที่ยอมรับว่าเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญ มีการ วิเคราะห์ สังเคราะห์อย่างเป็นระบบ ที่สอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ การปฏิรูปการศึกษา และการ ดำเนินงานในยุคปัจจุบันท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงขององค์ความรู้อย่างรวดเร็ว การเฝ้าหาความรู้จึงต้องอาศัยการหาหลักฐาน ข้อมูลที่เชื่อถือได้ มีเหตุผล และการดำเนินงานที่เป็นระบบ ซึ่งเป็นสิ่งที่ทำให้ครูมีคุณลักษณะในการปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมี คุณภาพ ในการสอบถามครูที่ทำหน้าที่หัวหน้างานวิจัย พบว่าครูทำวิจัยน้อย คิดเป็นร้อยละ 42.40 สาเหตุมาจาก ขาด ความรู้ความเข้าใจในการวิจัย กลัวที่จะทำวิจัย ขาดการดูแลและติดตาม ขาดทักษะในการค้นคว้าวรรณกรรม และมีเวลา ไม่ เพียงพอเนื่องจากภาระการสอนและงานอื่นๆ มีมาก นอกจากนี้ผลการประเมินคุณภาพภายนอก โดยสำนักงานรับรอง มาตรฐานการประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ในรอบที่ 3 พบว่า สถานศึกษาร้อยละ 85 ที่ไม่ผ่านการรับรอง เนื่องมาจากผลการพัฒนางานด้านการวิจัยของครู และจากการศึกษางานวิจัยพบว่า สภาพการวิจัยของไทยใน 3 ทศวรรษ พบว่างานวิจัยมีน้อย คิดเป็นร้อยละไม่ถึง 1 เหตุผลมาจากงบประมาณสนับสนุนกระตุ้นให้เกิดการวิจัยมีน้อย (Sitthiamorn, 2016) ประกอบกับขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำการวิจัย ไม่ตระหนักใน重要性ของการวิจัย คิดว่าการวิจัยเป็นเรื่อง ยาก ขาดเอกสารตัวอย่างที่ชัดเจน และที่สำคัญขาดผู้ให้คำแนะนำ สำหรับทักษะการวิจัยและเจตคติที่มีต่อการวิจัยที่ผ่านมาครู คิดว่าการสอนกับการวิจัยแยกส่วนกัน คิดว่าการวิจัยไม่ใช่งานของตน แต่เป็นหน้าที่ของนักวิชาการหรือนักวิจัย (Phonchaiya, 2018) ในทำนองเดียวกันผลงานวิจัยส่วนใหญ่ไม่ได้มาตรฐาน ไม่เพียงพอที่จะใช้ประโยชน์ได้ ไม่สามารถตอบสนองความ ต้องการในการแก้ปัญหาได้ เนื่องจากขาดการฝึกอบรมเกี่ยวกับการวิจัย การทำวิจัยของครูต้องคำนึงถึงความรู้ในการทำวิจัย จะส่งผลให้ครูเกิดความมั่นใจ สร้างผลผลิตผลงานวิจัยด้วยตนเอง มีการตรวจสอบสะท้อนกลับ ประกอบกับการได้รับแรงจูงใจ ให้เกิดการเรียนรู้ และมีผู้ให้คำปรึกษาเป็นระยะๆ ดังนั้นการออกแบบเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครู จึงต้องจัดระบบ การพัฒนาสมรรถนะที่มุ่งเน้นให้สอดคล้องกับประสบการณ์ ความสนใจ ความสามารถในการรับรู้ความกระตือรือร้น การสร้าง แรงจูงใจ ช่วยแก้ปัญหา อุปสรรค การถ่ายทอดความรู้ที่จะนำไปพัฒนาสมรรถนะ ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ การวิจัย เจตคติต่อการวิจัย และทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย ด้วยสาระสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจพัฒนารูปแบบการพัฒนา ผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง และมีเป้าหมายให้ครูได้พัฒนา ปรับปรุงตนเองสามารถสะท้อนมาจากปัญหาการทำวิจัย และความต้องการพัฒนาตนเอง โดยเริ่มจากการให้ครูมีส่วนร่วม ในการกำหนดพันธกิจ วางแผนกลยุทธ์ในการพัฒนางาน และมีการจัดเตรียมเครื่องมือในการประเมิน วางแผนและประเมินด้วย ตนเองภายใต้การให้คำปรึกษา แนะนำจากพี่เลี้ยง ครูจะมีความรู้สึว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งในการร่วมคิดร่วมวางแผน การให้ครู ได้มีส่วนในการประเมินเพื่อสะท้อนผลตนเอง และนำผลการสะท้อนมาพัฒนาตนเองเพื่อให้เกิดความตระหนักในการพัฒนา ตนเอง การประเมินเป็นกระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูลสารสนเทศและการตัดสินใจคุณค่า โดยเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด การประเมินการเรียนรู้ของครูสามารถทำได้โดยการใช้แนวคิดการพัฒนาครูตามแนวทางการประเมินแบบเสริมพลัง เนื่องจาก แนวคิดของการประเมินแบบเสริมพลัง นักประเมินมีบทบาทในการพัฒนา โดยใช้การประเมินเป็นฐาน ซึ่งเป็นการประเมินเพื่อ พัฒนาอย่างยั่งยืน ด้วยการเสริมพลังแก่บุคคลให้มีความรู้ความเข้าใจ นักประเมินมีบทบาทเป็นพี่เลี้ยงหรือโค้ช (Mentor or Coach) จุดเด่นของการประเมินแบบเสริมพลังคือ ผลผลิตของการประเมิน ได้แก่ การเรียนรู้ขององค์กร การใช้การประเมิน

กระบวนการพัฒนา ซึ่งไม่ใช่เพียงการรายงานผลการประเมินเพียงอย่างเดียว และการประเมินผลนั้นถือว่าเป็นงานหรือหน้าที่ของทุกคนในการดำเนินการไม่ใช่การทำงานในช่วงใดช่วงหนึ่ง แต่เป็นกระบวนการที่ต้องทำอย่างต่อเนื่อง หลักการสำคัญของการประเมินแบบเสริมพลังซึ่งเป็นฐานทางทฤษฎี คุณค่าและหลักคิดที่นำไปสู่การตัดสินใจของการประเมิน ที่เน้นกระบวนการพัฒนาตนเองไปสู่องค์ความรู้ ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดการประเมินและพัฒนาเพื่อให้เกิดสมรรถนะและศักยภาพตามความต้องการขององค์กร สอดคล้องกับแนวคิดของ Fetterman (2007) ที่กล่าวว่าการได้เป็นส่วนหนึ่งในการมีส่วนร่วมในการวางแผนซึ่งเป็นเป้าหมายการปรับปรุงงานให้ประสบความสำเร็จ และเพิ่มโอกาสก้าวบรรลุความสำเร็จของงานด้วยตนเอง

จากปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญในการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยที่ผ่านมามีวิธีการพัฒนายังไม่ประสบผลสำเร็จ ผู้วิจัยได้ออกแบบในการพัฒนาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง ซึ่งมีแนวคิดมาจากการสังเคราะห์งานวิจัยและวิเคราะห์ปัญหาในการทำวิจัย จึงนำมาสู่การวิจัยเพื่อพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อค้นหารูปแบบการประเมินที่สามารถพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาว่าจะใช้วิธีการอย่างไรที่สามารถพัฒนาครูให้มีสมรรถนะด้านการวิจัยจนเกิดผลผลิตด้านการวิจัยที่มีคุณภาพ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง
2. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยรูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย การประเมินแบบเสริมพลัง การพัฒนารูปแบบและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. สมรรถนะด้านการวิจัย

Saithong (2019) วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ กลุ่มภาคเหนือตอนบน ได้กำหนดตัวแปร ได้แก่ สภาพทั่วไปของสมรรถนะด้านการวิจัย ประกอบด้วย เพศ อายุ ระยะเวลาทำงาน สถานะ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำวิจัย และแนวทางการพัฒนาสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และแรงจูงใจ จากการศึกษาได้ผลสรุปว่า สภาพทั่วไปของสมรรถนะด้านการวิจัยอยู่ในระดับมาก สมรรถนะการวิจัยด้านความรู้อยู่ในระดับอยู่ในระดับมาก สมรรถนะด้านทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง และสมรรถนะด้านแรงจูงใจอยู่ในระดับมาก สำหรับแนวทางการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย 3 ด้าน คือด้านความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติด้านการวิจัย ได้แนวทางการพัฒนาว่าควรจัดให้มีกลไกของระบบช่วยเหลือ จากระบบพี่เลี้ยง หรือระบบที่ปรึกษาคอยให้คำแนะนำ การให้ความรู้ การสร้างความตระหนักรู้แก่การทำวิจัย ควรสร้างค่านิยมในการทำวิจัย

Suwanno (2017) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการประเมินสมรรถนะการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคใต้ ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการประเมินสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยราชภัฏ ภาคใต้ ตัวแปรตาม ได้แก่ คุณภาพของรูปแบบ และสมรรถนะด้านการวิจัยของอาจารย์มหาวิทยาลัยฯ โดยทำการศึกษาค้นคว้าประกอบของสมรรถนะการวิจัย ได้ผลสรุปว่า รูปแบบการประเมินสมรรถนะการวิจัยที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ คือ วัตถุประสงค์การประเมิน สิ่งที่จะประเมิน ตัวบ่งชี้ เกณฑ์การประเมิน ผู้ทำการประเมิน วิธีการประเมิน ระยะเวลาในการประเมิน และการให้ข้อมูลป้อนกลับ และผลการประเมินรูปแบบในด้านความเหมาะสมและความเป็นไปได้ ความถูกต้องและความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมาก และโครงสร้างสมรรถนะการวิจัย ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ ความรู้การวิจัย ทักษะการวิจัย และบุคลิกลักษณะและแรงจูงใจมีความตรงเชิงจำแนกและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับตามเกณฑ์มาตรฐานการประเมิน

Sitthiamorn (2016) วิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน สำหรับครูมัธยมศึกษา ตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ องค์ประกอบของสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนา สำหรับครูมัธยมศึกษา ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย

และผลการใช้รูปแบบฯ ได้ผลสรุปว่า องค์ประกอบสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาของครู ประกอบด้วย 3 มิติ ได้แก่ มิติด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ โดยมีมิติด้านความรู้ 13 ตัวบ่งชี้ มิติด้านทักษะ 12 ตัวบ่งชี้ และมิติด้านเจตคติ 12 ตัวบ่งชี้ สำหรับความต้องการจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย เรียงลำดับ 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านเจตคติ ด้านความรู้ และด้านทักษะ และรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย ประกอบด้วย 7 องค์ประกอบ ได้แก่ ที่มาและความสำคัญของรูปแบบ ทฤษฎีและแนวคิดพื้นฐาน หลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ เนื้อหาของรูปแบบ ขั้นตอนการพัฒนาของรูปแบบ และการวัดและประเมินผล และผลการใช้รูปแบบของครูหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

Phonchaiya (2018) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 23 ตัวแปรที่ทำการศึกษา ได้แก่ สภาพการพัฒนสมรรถนะด้านการวิจัยของครู รูปแบบการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนของครู และผลการใช้รูปแบบฯ ได้ผลสรุปว่า สภาพสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนมีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย การพัฒนารูปแบบการสร้างเสริมสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีแนวทางการพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนสำคัญ 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนการเตรียมการ ขั้นตอนการสร้างรูปแบบ ขั้นตอนการนำไปทดลองใช้ และขั้นตอนการประเมินรูปแบบ มีแนวทางการดำเนินการเสริมสร้างสมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้ครู โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการตามขั้นตอนการเสริมสร้างสมรรถนะ 6 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างความตระหนักการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน การวางแผน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน การนิเทศให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน และการเผยแพร่ผลงานวิจัยในชั้นเรียน และผลการใช้รูปแบบฯ ของครู พบว่าครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย มีความรู้สึกที่ดีต่อการวิจัย และมีทักษะในการทำวิจัย

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับสมรรถนะ ได้ข้อสรุปว่า สมรรถนะด้านการวิจัยเป็นความสามารถในการปฏิบัติงานวิจัยได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน มีความรู้เกี่ยวกับการวิจัย มีความรู้สึกที่เอื้อต่อการทำวิจัย และมีทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย ซึ่งเป็นองค์ประกอบของสมรรถนะในการวิจัย สมรรถนะที่สำคัญมี 3 ด้าน คือ สมรรถนะด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย สมรรถนะด้านเจตคติต่อการวิจัย และสมรรถนะด้านทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย

2. การพัฒนารูปแบบ

Kimanuwat (2016) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบ สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ รูปแบบการสอน ประสิทธิภาพของรูปแบบฯ และกระบวนการคิดเชิงระบบ ได้ผลสรุปว่า รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบมี 4 องค์ประกอบ คือ 1) ขั้นตอนการจัดกิจกรรม แบ่งเป็น 6 ขั้นตอน ประกอบด้วย ขั้นที่ 1 นำเสนอสถานการณ์ ขั้นที่ 2 พัฒนาแนวทางการคิด ขั้นที่ 3 พิจารณาปัญหา ขั้นที่ 4 สนทนาแลกเปลี่ยน ขั้นที่ 5 เรียนรู้ผลงานกลุ่ม ขั้นที่ 6 สรุปร่วมกัน 2) ระบบทางสังคม 3) หลักการตอบสนอง และ 4) ระบบที่นำมาสนับสนุน ประสิทธิภาพของรูปแบบฯ คือ 81.15/85.95 สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 และกระบวนการคิดเชิงระบบของนักเรียนหลังการใช้รูปแบบการสอนมีคะแนนสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Suddee (2019) วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอนเกมพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านผ่านเว็บไซต์สำหรับนิสิตครู ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนการสอนเกมพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านผ่านเว็บไซต์ ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการนำไปใช้ในการเรียนการสอน (ความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้) ได้ผลสรุปว่า องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเกมพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านผ่านเว็บไซต์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนสำหรับนิสิตครู มีทั้งหมด 4 องค์ประกอบ คือ วิธีการจัดกิจกรรมเพื่อการประยุกต์ใช้ บทบาทผู้สอนและบทบาทผู้เรียน เว็บไซต์เกมพลศึกษา และการวัดประเมินผล สำหรับความสามารถในการนำไปใช้ในการเรียนการสอน พบว่า นิสิตครูที่เรียนด้วยการจัดการเรียนการสอนเกมพลศึกษาตามแนวคิดห้องเรียนกลับด้านผ่านเว็บไซต์ มีความจำ ความเข้าใจ และการนำไปใช้ หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการรับรองรูปแบบคือ ภาพรวมของรูปแบบ มีขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอนที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.86, S.D. = .13)

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบ ได้ข้อสรุปว่า องค์ประกอบของรูปแบบส่วนมาก ประกอบด้วย หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ วิธีการจัดกิจกรรมถ่ายทอดความรู้ การวัดและประเมินผล

3. การเสริมพลัง

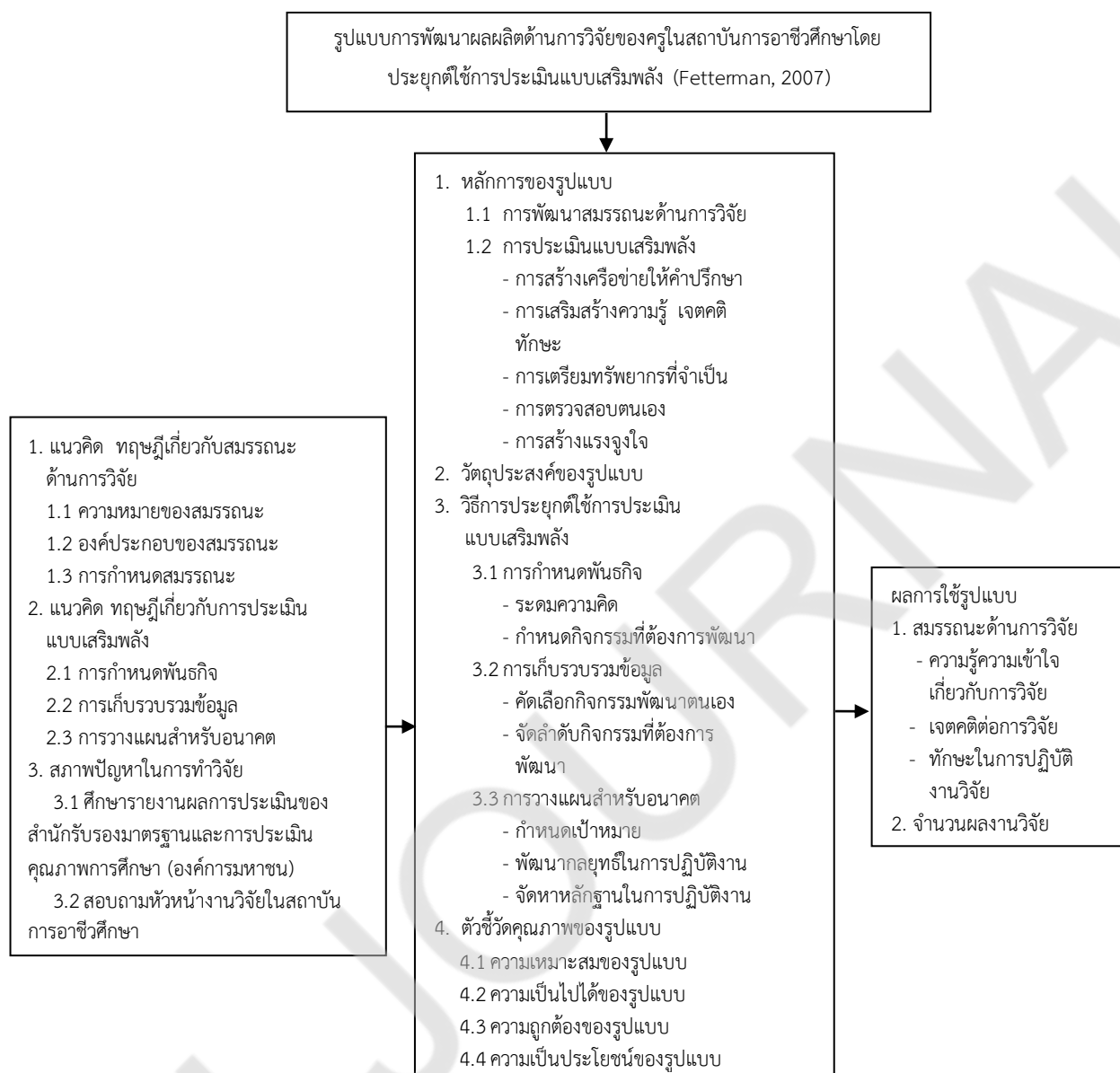
Chmchoi (2016) วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การเสริมสร้างพลังอำนาจครูในการทำวิจัยในชั้นเรียนสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตภาคเหนือตอนล่าง ตัวแปรที่ศึกษา ได้แก่ กลยุทธ์การเสริมสร้างพลังอำนาจครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้ผลสรุปว่า กลยุทธ์การเสริมสร้างพลังอำนาจครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย 5 กลยุทธ์ ได้แก่ กลยุทธ์ที่ 1 สร้างความตระหนักในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลยุทธ์ที่ 2 พัฒนาสมรรถนะครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน กลยุทธ์ที่ 3 พัฒนาระบบการจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน กลยุทธ์ที่ 4 ใช้การจัดการความรู้เป็นฐานในการขับเคลื่อนการวิจัยในชั้นเรียน กลยุทธ์ที่ 5 พัฒนาเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนกับหน่วยงานภายนอก

Ruchirat (2016) วิจัยเรื่อง รูปแบบการเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา ตัวแปรอิสระ ได้แก่ รูปแบบการเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของรูปแบบการเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา ได้ผลสรุปว่า รูปแบบการเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ของครูที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขของนักเรียนระดับประถมศึกษา ใช้ชื่อ “NICE Model” มี 5 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ กระบวนการเสริมพลัง การวัดและประเมินผล และปัจจัยสนับสนุนในการนำรูปแบบไปใช้ ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่ารูปแบบมีคุณภาพและมีความเหมาะสม ประสิทธิภาพของรูปแบบ พบว่า 1) ครูผู้สอนมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับมาก มีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขสูงขึ้น 2) นักเรียนมีพัฒนาการของการเรียนรู้อย่างมีความสุขสูงขึ้น และ ผลการขยายผลรูปแบบ พบว่า 1) ครูผู้สอนมีสมรรถนะการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขอยู่ในระดับมาก มีพัฒนาการในการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมีความสุขสูงขึ้น 2) นักเรียนมีพัฒนาการของการเรียนรู้อย่างมีความสุขสูงขึ้น

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวกับการเสริมพลัง ได้ข้อสรุปว่า การเสริมพลัง นอกจากทำให้ทราบผลการประเมินแล้ว ยังช่วยพัฒนาบุคลากรให้สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง เป็นการสร้างให้เกิดการเรียนรู้ขององค์กร ช่วยเพิ่มการบูรณาการ วิธีการเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเข้าด้วยกัน เอื้อต่อการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เกี่ยวข้องเข้ามา มีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง รวมถึงการสะท้อนผลให้แก่ตนเองและสามารถนำมาใช้ในการพัฒนาองค์กรได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากหลักการของการพัฒนาด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาและแนวคิดของการประเมินแบบเสริมพลัง การวิจัยครั้งนี้ได้นำเสนอกรอบแนวคิดของรูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้าน การวิจัยของครู ในสถาบันการอาชีวศึกษา โดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมสมรรถนะด้านการวิจัยของครูอาชีวศึกษา โดยนำแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังมาใช้ในการพัฒนา 3 ขั้นตอน ประกอบด้วย การกำหนดพันธกิจ ได้แก่ ระดมความคิด กำหนดกิจกรรมที่ต้องการพัฒนา การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ คัดเลือกกิจกรรมพัฒนาตนเอง จัดลำดับที่ต้องการพัฒนา และการวางแผนในอนาคต ได้แก่ กำหนดเป้าหมาย พัฒนากลยุทธ์ในการปฏิบัติงาน จัดหาหลักฐานในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ครูเกิดสมรรถนะด้านการวิจัย 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย ด้านเจตคติต่อการวิจัย ด้านทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย และได้ผลงานวิจัยตามปริมาณที่กำหนด ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ หลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ วิธีการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง และตัวชี้วัดคุณภาพของรูปแบบ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังเพื่อพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษา วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่1 การพัฒนารูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง โดยดำเนินการใน 2 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์และสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาแบบประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถาบันการอาชีวศึกษา จำนวน 13,175 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ หัวหน้างานวิจัยจากสถานศึกษาในสถาบัน จำนวน 155 คน ตัวแทนครู จำนวน 38 คน รวมจำนวน 193 คน ได้มาด้วยความสมัครใจ โดยมีคุณสมบัติเป็นครูในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาทั้ง 19 สถาบันฯ ละ 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัญหาการทำวิจัยของครูอาชีวศึกษา เป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณา มีค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การพัฒนารูปแบบ องค์ประกอบของรูปแบบ การประเมินแบบเสริมพลัง ขั้นตอนและหลักการของการประเมินแบบเสริมพลังสมรรถนะด้านการวิจัยของครู ศึกษาจากรายงานผลการประเมินของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา

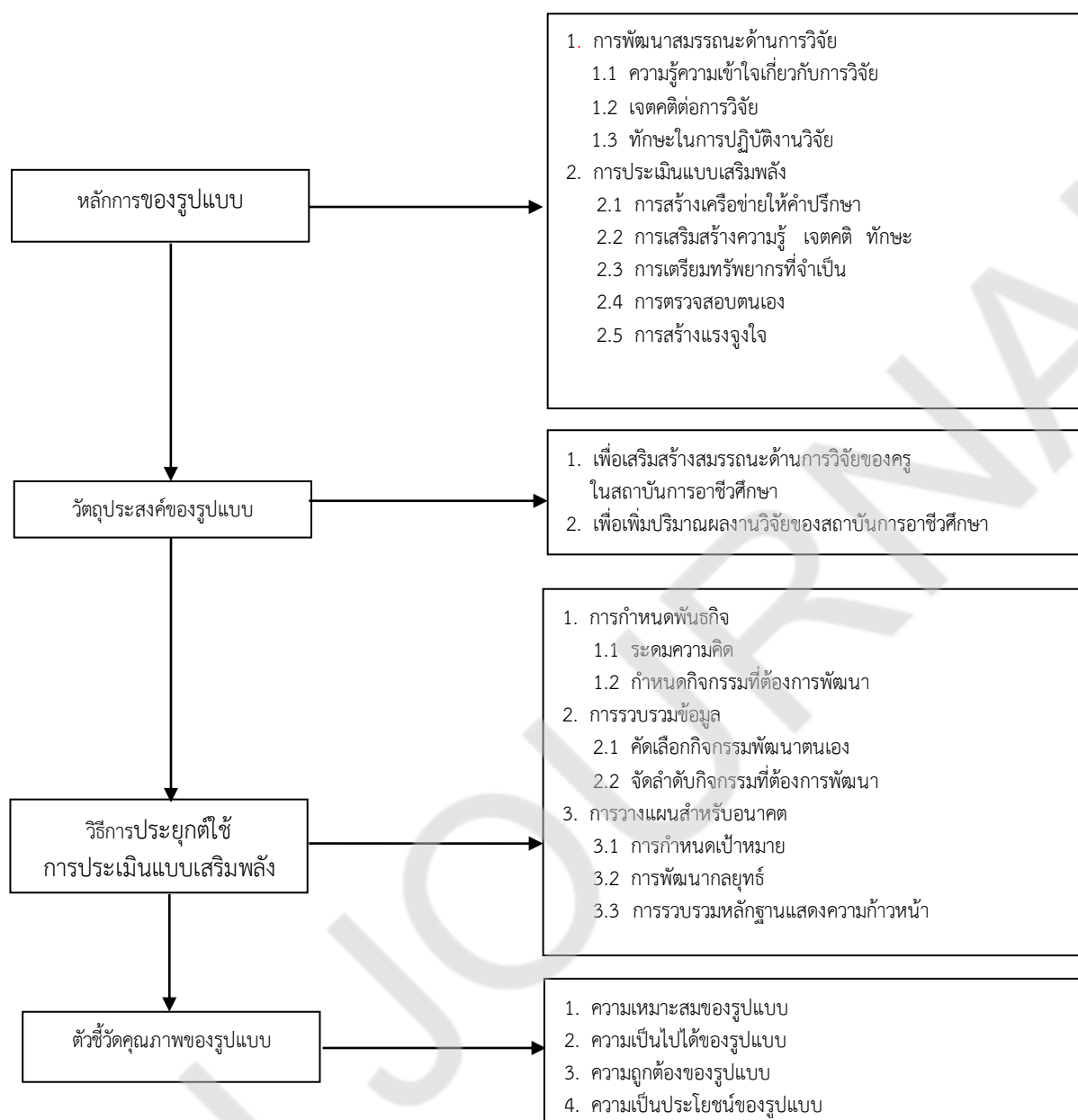
(องค์การมหาชน) และจากการสอบถามสภาพและปัญหาการทำวิจัยของครูอาชีวศึกษา ในระหว่างวันที่ 17-21 สิงหาคม 2560 ได้ข้อมูลกลับมาร้อยละ 100 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และค่าร้อยละ มาร่างกรอบแนวคิดการพัฒนารูปแบบ และขั้นตอนที่ 2 การสร้างรูปแบบ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย การวัดและประเมินผล จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 16 ข้อ วิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาโดยการโทรศัพท์และส่งทางไปรษณีย์ ในวันที่ 5-10 สิงหาคม 2561 ได้ข้อมูลกลับมาร้อยละ 100 นำมาวิเคราะห์หาคุณภาพของรูปแบบด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความถูกต้อง และความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ โดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ระยะที่ 2 การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษา โดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ครูในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 จำนวน 696 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 จำนวน 30 คน ได้มาด้วยความสมัครใจ โดยมีคุณสมบัติเป็นครูในสังกัดสถาบันการอาชีวศึกษาภาคกลาง 3 จากสถานศึกษา 10 สถานศึกษา สถานศึกษาละ 3 คน ดำเนินการโดยจัดประชุม เชิญปฏิบัติการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เสริมสร้างเจตคติต่อการวิจัย และฝึกทักษะในการปฏิบัติงานวิจัยโดยวิทยากรบรรยายให้ความรู้ความเข้าใจ แบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติงานวิจัยและมีพี่เลี้ยงให้คำปรึกษา แนะนำ ในการทำวิจัย กำหนด พี่เลี้ยง 1 คน ดูแลให้คำปรึกษาครู 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 3 ชุด ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .60 ถึง 1.00 ค่าความยากตั้งแต่ .36 ถึง .80 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ถึง .73 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .84 2) แบบวัดเจตคติต่อการวิจัย เป็นแบบวัดปลายปิด การกำหนดระดับความคิดเห็น 5 ช่วง จำนวน 30 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .94 3) แบบประเมินทักษะการเขียนรายงานวิจัย เป็นแบบประเมินมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 15 ข้อ ให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ .80 ถึง 1.00 และวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .87 นำแบบทดสอบวัดความรู้ไปทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที (t-test) นำแบบวัดเจตคติไปวัดเจตคติต่อการวิจัยของครูก่อนและหลังการใช้รูปแบบ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่าที นำแบบประเมินไปประเมินทักษะการเขียนรายงานวิจัยของครูหลังการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการรวบรวมปริมาณผลงานวิจัยของครู ด้วยการนับจำนวน ดำเนินการทดสอบวัดความรู้เกี่ยวกับการวิจัย วัดเจตคติต่อการวิจัย ประเมินทักษะการเขียนรายงานวิจัย และนับจำนวนผลงานวิจัย ในระหว่างเดือน สิงหาคม 2562 ถึงเดือน มกราคม 2563

ผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนารูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง

การพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง ได้รูปแบบประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง และ 4) ตัวชี้วัดคุณภาพของรูปแบบ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง

ผู้เชี่ยวชาญมีความคิดเห็นต่อคุณภาพของรูปแบบฯ ด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ ด้านความถูกต้อง และด้านความเป็นประโยชน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อรูปแบบ ในภาพรวม

รายการ	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย
1. ด้านความเหมาะสม	4.60	0.16	มากที่สุด
2. ด้านความเป็นไปได้	4.65	0.10	มากที่สุด
3. ด้านความถูกต้อง	4.55	0.10	มากที่สุด
4. ด้านความเป็นประโยชน์	4.65	0.10	มากที่สุด
รวม	4.61	0.11	มากที่สุด

รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยฯ ที่ได้นำไปใช้โดยวิธีการดำเนินการตามแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลัง 3 ขั้นตอน ได้แก่ การกำหนดพันธกิจ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวางแผนสำหรับอนาคต และใช้สับขั้นตอนผลลัพธ์ ได้แก่ การประเมินความต้องการจำเป็นในการทำวิจัย การกำหนดเป้าหมายของการทำวิจัย การสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย การสร้างความร่วมมือในการหาวิธีการที่เหมาะสมพัฒนาด้านการวิจัย การสร้างสมรรถนะที่จะทำให้เกิดคุณภาพ การร่วมกันวางแผนในการพัฒนา การร่วมกันทำให้เกิดการประเมินที่มีคุณภาพ การประเมินผลลัพธ์ และการทำให้เกิดความยั่งยืน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกัน ระหว่างหลักการ วัตถุประสงค์ วิธีดำเนินการให้ความรู้ และตัวชี้วัดคุณภาพของรูปแบบ ซึ่งมีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้อง และมีความเป็นประโยชน์ โดยการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย คือ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เจตคติต่อการวิจัย และทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย โดยการดำเนินการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครู ต้องมีการสร้างเครือข่ายการให้คำปรึกษา การเสริมสร้างความรู้ เจตคติ ทักษะ การเตรียมทรัพยากรที่จำเป็น การให้ครูตรวจสอบตนเอง และการสร้างแรงจูงใจให้ครูทำวิจัย เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ได้ร่วมกันกำหนดไว้ในพันธกิจ และต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของบุคลากรในสถาบัน วิธีการนำแนวคิดการประเมินแบบเสริมพลังมาพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยของครู มีลักษณะการดำเนินการที่เชื่อมโยงกัน คือ 1) การกำหนดพันธกิจ ประกอบด้วย การระดมความคิด การลงมติในการกำหนดผลที่ต้องการให้เกิดกับการวิจัย และการกำหนดกิจกรรมที่ต้องการพัฒนา 2) การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย การประชุมระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับการสำรวจปัญหาการวิจัยและความต้องการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัย คัดเลือกกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย และการจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมพัฒนา โดยมีพี่เลี้ยงให้คำปรึกษา และอำนวยความสะดวก 3) การวางแผนสำหรับอนาคต ประกอบด้วย การประชุมวางแผนร่วมกัน กำหนดเป้าหมายร่วมกันระบุเป้าหมายของกิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนาสมรรถนะและร่วมวางแผนกลยุทธ์ที่สามารถช่วยให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งมีความสอดคล้องตามแนวคิดของ Fetterman (2007) ที่กล่าวว่า การประเมินแบบเสริมพลัง ทำให้รู้ผลการประเมินและช่วยให้เกิดการพัฒนาด้านตนเองให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

2. ผลการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง การนำรูปแบบไปใช้กับครูในสถาบันการอาชีวศึกษา พบว่า ครูมีสมรรถนะด้านการวิจัย ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจหลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหลังการใช้รูปแบบครูมีความรู้ความเข้าใจดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยที่พัฒนาขึ้นมีหลักการชัดเจน มีวิธีดำเนินการ การให้ความรู้โดยการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ด้านการวิจัยส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยของครูให้มากขึ้น สอดคล้องกับ Sitthiamorn (2016) ได้พัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย ได้สรุปว่า การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัย ในด้านความรู้ของครูหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สรุปได้ว่า การพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยในด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยครูมีการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้แก่ครู เพื่อทำให้มีความรู้ในการวิจัยได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำความรู้ไปใช้ในการวิจัยได้มากขึ้น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัย

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้รูปแบบ	9.37	2.83	7.64*	.00
หลังการใช้รูปแบบ	14.23	2.51		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.2 เจตคติต่อการวิจัย พบว่า หลังการใช้รูปแบบสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งหลังการใช้รูปแบบครูมีเจตคติดีขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยที่พัฒนาขึ้น มีระบบเครือข่ายการวิจัย มีศูนย์บริการให้คำปรึกษา และมีพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาประจำศูนย์ ส่งผลให้ครูมีกำลังใจในการทำวิจัยและรู้สึกมีความมั่นใจมากขึ้น สอดคล้องกับ Phonchaiya (2018) ได้สรุปว่า สมรรถนะด้านการวิจัยในชั้นเรียนให้ครู โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการตามขั้นตอนการเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน การวางแผน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียน การนิเทศให้คำปรึกษาเพื่อพัฒนาสมรรถนะการวิจัยในชั้นเรียนของครู มีความรู้สึกที่ดีต่อการวิจัย สรุปได้ว่า ในการทำวิจัยสิ่งที่ช่วยเสริมประสิทธิภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอนคือ การมีพี่เลี้ยงให้คำปรึกษา การสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย ซึ่งผู้เชี่ยวชาญ ด้านการวิจัยที่

สามารถให้คำปรึกษาด้านการวิจัยได้มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินผลงานวิจัย เอกสารตำรางานวิจัยที่ทันสมัย ความสะดวกด้านเทคโนโลยี ทุนในการวิจัย และสร้างกลยุทธ์การพัฒนาศักยภาพการวิจัยในชั้นเรียนของครูผู้สอน ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน จัดตั้งรางวัลค่าตอบแทนให้ชัดเจน จัดหาเอกสาร ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกให้ และตั้งคลินิกวิจัยโดยจัดหาผู้เชี่ยวชาญ/วิทยากรด้านการวิจัยให้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยคะแนนเจตคติต่อการวิจัยก่อนและหลังการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัย

คะแนน	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนการใช้รูปแบบ	87.20	14.17	11.35*	.00
หลังการใช้รูปแบบ	111.97	10.65		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2.3 ทักษะในการปฏิบัติงานวิจัย พบว่า หลังการใช้รูปแบบฯ ครูมีทักษะในการเขียนงานวิจัย อยู่ในระดับดี ($M = 3.37$, $S.D. = .14$) ทั้งนี้เนื่องจากรูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยที่พัฒนาขึ้น ครูได้ผ่านการประชุมเชิงปฏิบัติการให้ความรู้ด้านการวิจัย มีคู่มือการเขียนงานวิจัย และมีแบบฝึกทักษะการเขียนรายงานวิจัย พร้อมทั้งยังมีพี่เลี้ยงให้คำปรึกษาแนะนำตลอดระยะเวลาในการทำวิจัยจนสำเร็จ และครูได้มีส่วนร่วมในการประชุมประเด็นในการกำหนดพันธกิจในการทำวิจัยด้วยตนเองเพื่อนำไปสู่การวางแผนเพื่อนาคต และมีเกณฑ์สำหรับให้ครูได้ประเมินตนเองเป็นระยะ สอดคล้องกับแนวคิดของ Fetterman (2007) ที่กล่าวว่า การประเมินแบบเสริมพลังทำให้บุคคลได้ทราบผลการประเมินและช่วยให้สามารถทำงานได้ด้วยตนเอง ผลผลิตของการประเมินเป็นการสร้างให้เกิดการเรียนรู้ เอื้อต่อการปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน สอดคล้องกับ Sitthiamorn (2016) ได้ทำการพัฒนาสมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาด้วยการเสริมสร้างพลังและการรับรู้ความสามารถของตน สำหรับครูมัธยมศึกษา ได้สรุปว่า สมรรถนะด้านการวิจัยและพัฒนาของครูหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติ

2.4 จำนวนผลงานวิจัย หลังการใช้รูปแบบฯ พบว่า ครูทำงานวิจัยได้ด้วยตนเองจนสำเร็จคนละ 1 เรื่อง รวมจำนวน 30 เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพในระดับดี และครูมีทักษะการเขียนงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 14 เรื่อง และระดับดี จำนวน 16 เรื่อง ทั้งนี้เนื่องจาก ได้มีการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยที่พัฒนาขึ้นไปใช้ และดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบ โดยลักษณะของรูปแบบได้ให้ครูได้มีส่วนร่วมในการกำหนดพันธกิจในการทำวิจัยร่วมกัน ได้คิดกิจกรรมในการพัฒนาตนเอง ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย มีคู่มือในการวิจัย มีแบบฝึกทักษะในการทำวิจัย มีพี่เลี้ยงให้คำแนะนำ ปรึกษาตลอดระยะเวลาที่ครูทำวิจัย มีการให้คำปรึกษาผ่านเครือข่ายทุกช่องทาง ครูจะมีความรู้สึกไม่โดดเดี่ยวเวลาทำวิจัย และเกิดความมั่นใจมากขึ้นจนประสบผลสำเร็จ สอดคล้องกับ Chmchoi (2016) ได้พัฒนากลยุทธ์การเสริมสร้างพลังอำนาจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ได้สรุปว่า กลยุทธ์ในการเสริมสร้างพลังอำนาจครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน ประกอบด้วย การสร้างความตระหนักในการทำวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาสมรรถนะครูในการทำวิจัยในชั้นเรียน การพัฒนาระบบการจัดการงานวิจัยในชั้นเรียน การใช้การจัดการความรู้เป็นฐานในการขับเคลื่อนการวิจัย และการพัฒนาเครือข่ายการวิจัยในชั้นเรียนกับหน่วยงานภายนอก

สรุปผลการวิจัย

1. รูปแบบที่พัฒนา ประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการของรูปแบบ 2) วัตถุประสงค์ของรูปแบบ 3) วิธีการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง และ 4) ตัวชี้วัดคุณภาพของรูปแบบ ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า รูปแบบที่พัฒนามีความเหมาะสม มีความเป็นไปได้ มีความถูกต้องและมีความเป็นประโยชน์ สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันซึ่งมีปริมาณผลงานวิจัยมากขึ้นและมีคุณภาพ

2. ผลการใช้รูปแบบ พบว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย เจตคติต่อการวิจัยเพิ่มขึ้น และทักษะในการปฏิบัติงานวิจัยในระดับดีมาก หลังการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง พบว่า ครูทำวิจัยได้ด้วยตนเองจนสำเร็จคนละ 1 เรื่อง รวมจำนวน 30 เรื่อง ซึ่งมีคุณภาพในระดับดี และครูมีทักษะการเขียนงานวิจัยอยู่ในระดับดีมาก จำนวน 14 เรื่อง และระดับดี จำนวน 16 เรื่อง

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังที่พัฒนาขึ้นสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาครูในสถาบันการอาชีวศึกษาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัย มีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย และสามารถทำผลงานวิจัยได้แล้วเสร็จอย่างมีคุณภาพ
2. ครูในสถาบันการอาชีวศึกษามีความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยและสามารถพัฒนาตนเองให้เกิดความรู้ความเข้าใจ มีเจตคติที่ดีต่อการวิจัย และมีทักษะในการทำวิจัย
3. ได้แนวทางในการประเมินคุณภาพของงานวิจัยที่สะท้อนคุณภาพของงานวิจัยและช่วยให้มีแนวทางในการปฏิบัติงานวิจัย และสามารถปรับเปลี่ยนเจตคติของครูที่มีต่อการวิจัยในทางที่ดีขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. การนำรูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังไปใช้ ครูควรทำความเข้าใจในรูปแบบให้ชัดเจนโดยศึกษาจากคู่มือการใช้รูปแบบ พร้อมทั้งประเมินทักษะการทำวิจัยตามเกณฑ์การประเมินทักษะการเขียนงานวิจัยของตนเองเป็นระยะๆ ตามคู่มือการพัฒนาอย่างเป็นขั้นตอน
2. สถานศึกษาในสถาบันการอาชีวศึกษาควรให้การสนับสนุนการทำวิจัยของครู โดยจัดเตรียมทรัพยากรที่จำเป็นต่อการวิจัย เช่น งบประมาณการทำวิจัย ระบบอินเทอร์เน็ต คอมพิวเตอร์ วัสดุอุปกรณ์ที่สนับสนุนการทำวิจัย พี่เลี้ยงดูแลให้คำปรึกษาและแนะนำ มีการกำกับติดตามการทำวิจัยของครูอย่างสม่ำเสมอ
3. สถาบันการอาชีวศึกษาในแต่ละสถาบันควรสร้างเครือข่ายและจัดให้มีพี่เลี้ยงดูแลให้คำปรึกษาแก่ครูในการทำวิจัย สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัย เช่น การให้รางวัลสนับสนุน การให้ทุนการทำวิจัย สนับสนุนการประกวดและเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับสถานศึกษาจนถึงระดับชาติและนานาชาติ
4. สถานศึกษาและสถาบันการอาชีวศึกษาควรจัดสรรงบประมาณบรรจุลงในแผนพัฒนาการศึกษาและแผนปฏิบัติการประจำปี เพื่อให้มีผลงานวิจัยที่หลากหลาย เช่น งานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอน งานวิจัยที่สร้างองค์ความรู้สู่ชุมชนและสังคม งานวิจัยที่สนองความต้องการของหน่วยงานภายนอก และมีคุณภาพ เหมาะสมสำหรับนำไปพัฒนาระดับการจัดการศึกษา
5. การนำรูปแบบไปใช้ในสถานศึกษาและในสถาบันการอาชีวศึกษาควรดำเนินการเป็นกลุ่มเนื่องจากการประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังเน้นการปฏิบัติงานเป็นกลุ่ม เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมในการกำหนดเป้าหมายด้วยตนเอง ซึ่งจะส่งผลให้ครูประสบความสำเร็จในการทำวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการนำรูปแบบไปใช้ควรขยายไปยังสถาบันการอาชีวศึกษาภาคต่างๆ ให้มากขึ้น เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะด้านการวิจัยของครูในแต่ละสถาบันที่อยู่ในภูมิภาคที่แตกต่างกัน
2. ควรมีการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการทำวิจัยของครูที่ได้จากการนำรูปแบบ การพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังไปใช้

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. ในระหว่างการใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลังนั้น ถ้าครูไม่สามารถเข้ารับการพัฒนาในขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งจะทำให้การรวบรวมข้อมูลเกิดความไม่สมบูรณ์
2. การใช้รูปแบบการพัฒนาผลผลิตด้านการวิจัยของครูในสถาบันการอาชีวศึกษาโดยประยุกต์ใช้การประเมินแบบเสริมพลัง จะต้องมีการสร้างเครือข่ายวิจัยในสถาบันการอาชีวศึกษา เพื่อให้การปรึกษาการทำวิจัยจนกว่าจะดำเนินการทำวิจัยแล้วเสร็จ

References

- Chmchoi., S. (2016). *Konlayut kān soēmsāng phalang ‘amnat khru nai kantham wichai nai chan rian samrap phuborihan sathan suksa sangkat samnakngan khana kammakan kansuksa naphun than nai khēt phak nua toṇ laṅ [Strategy to Empower Teachers to Conduct Classroom Action Research for School Administrators under the Office of the Basic Education Commission in the Lower Northern Area (Unpublished doctoral thesis)]*. Naresuan University, Phitsanulok, Thailand.
- Fetterman, D.M. (2007). *Empowerment evaluation Principles in Practice*. edited by David M. Fetterman and Abraham Wandersman foreword by Ricardo A. Millett, President, Woods Fund of Chicago.
- Kimaniwat, N. (2016). *Kanphatthana rupbæp kanson phua phatthanakara buan kan khit choeng rabopsamrap nakrian radap chan matthayom suksa [The Development of Instructional Model to Enhance System Thinking Process for Secondary School Students]*. Journal of Education Burapha University. 27(1),61-73.
- Office of Vocational Education Commission. (2008). *Phraratchabanyat kan ‘achiwasuksa Pho.So.phanhao hasip et [Vocational Education Act 2008]*. Bangkok : Teachers Council of Thailand, Ladprao.
- Office of Vocational Education Commission. (2018). *Matthathan kan ‘achiwasuksa [Vocational Education Standards]*. Bangkok : Teachers Council of Thailand, Ladprao.
- Phonchaiya, P. (2018). *Kanphatthana rupbæp kansang soem samatthana kanwichai nai chan rian khongkhru nai song kat samnakngan khēt phunthi kansuksa matthayommasuksa khēt yisipsam [Development of Teachers' Classroom Research Ability Enhancement Model under The Secondary Educational Service Area 23 Office]*. Pacific Journal of Management Science. 4(1),25-42.
- Ruchirat, S. (2016). *Rupbæp kan soem phalang phua phatthana samatthana kanchatkan rianru khong khru thi songsoem kanrianru yang mi khwam suk khong nakrian radap prathom suksa [An Empowerment Model to Develop Instructional Competency of Teachers that Promote Happiness Learning of Primary Students (Unpublished doctoral thesis)]*. Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
- Saithong, S. (2019). *Kanphatthana samatthana dan kanwichai lae phatthana duai kan soemsang phalang lae kanrapru khwamsamat khong ton samrap khru matthayommasuksa [The Competencies Development Model of Lecturer Research Affiliating Government in Upper Northern]*. Journal of Nakhon Lampang Buddhist College. 8(2),129-139.
- Suddee, N. (2019). *Kanphatthana rupbæp kanchatkan rian kanson kem phalasuksa tam naekhit hong rian klap dan phan wepsai samrap nisit khru [The Development of the Physical Education Department's Games by flipped classroom idea via website for student teachers (Unpublished doctoral thesis)]*. Chulalongkorn University. Bangkok, Thailand.
- Suwanno, P. (2017). *Kanphatthana rupbæp kanpramoen samatthana kanwichai khong ‘achan hawitthayaalai ratchaphat phak tai [Development of Research Competency Evaluation Model for Lecturers of Southern Rajabhat University (Unpublished doctoral thesis)]*. Burapha University, Chonburi, Thailand.
- Sitthiamon, S. (2016). *Kanphatthana samatthana dan kanwichai lae phatthana duai kan soemsang phalang lae kanrapru khwamsamat khong ton samrap khru matthayommasuksa [The Development of Competency Research and Development Through Empowerment and Self – Efficiency for Teacher at Secondary Schools]*. Journal of Educational Research Srinakharinwirot University, 10(2),174-184.

The Office for Standards and Quality Assessment. (ITD). (2015). *Rabop kāṇprakan khunnaphāp kāṇsuksā* [Educational Quality Assurance System]. Bangkok : Type at the typing department Phra Nakhon Polytechnic College, Thailand.

NPU JOURNAL